

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום
 עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל עיני השדה
 טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמוח
 כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין
 לעבד את האדמה: ⁶ ואד יעלה מן הארץ והשקה
 את כל פני האדמה: ⁷ ויניצר יהוה אלהים את האדם
 עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי
 האדם לנפש חיה: ⁸ ויטע יהוה אלהים גן בעדן
 מקדם וישם שם את האדם אשר יצר: ⁹ ויצמח
 יהוה אלהים מן האדמה פלעץ נחמד למראה
 וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת
 טוב ורע ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם
 יפרד והיה לארבעה ראשים: ¹⁰ ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם
 הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הנהב:
¹¹ ונהב הארץ ההוא טוב שם הברזל ונחש
¹² ונשם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ
 כוש: ¹³ ונשם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך
 קדמת אשור ונהר הרביעי הוא פרת: ¹⁴ ויקח
 יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה
 ולשמרה: ¹⁵ ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר
 מכל עץ הגן אכל תאכל: ¹⁶ ומעץ הדעת טוב ורע
 לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות:
¹⁷ ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו
 אעשה לו עזר כנגדו ויניצר יהוה אלהים מן האדמה
 כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל
 האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו
 האדם נפש חיה הוא שמו: ¹⁸ ויקרא האדם שמות
 לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה
 ולאדם לא מצא עזר כנגדו: ¹⁹ ויפל יהוה אלהים
 תרדמה על האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר
 בשר תחתנה: ²⁰ ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר
 לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם: ²¹ ויאמר
 האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי
 לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת: ²² על כן יעזב
 איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום
 עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: ⁵ וכל | שיח השדה
 טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח
 כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין
 לעבד את האדמה: ⁶ ואד יעלה מן הארץ והשקה
 את כל פני האדמה: ⁷ ויניצר יהוה אלהים את האדם
 עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי
 האדם לנפש חיה: ⁸ ויטע יהוה אלהים גן בעדן
 מקדם וישם שם את האדם אשר יצר: ⁹ ויצמח
 יהוה אלהים מן האדמה פלעץ נחמד למראה
 וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת
 טוב ורע: ¹⁰ ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם
 יפרד והיה לארבעה ראשים: ¹¹ שם האחד פישון
 הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הנהב:
¹² ונהב הארץ ההוא טוב שם הברזל ונחש
¹³ ונשם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ
 כוש: ¹⁴ ונשם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך
 קדמת אשור ונהר הרביעי הוא פרת: ¹⁵ ויקח
 יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה
 ולשמרה: ¹⁶ ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר
 מכל עץ הגן אכל תאכל: ¹⁷ ומעץ הדעת טוב ורע
 לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות:
¹⁸ ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו
 אעשה לו עזר כנגדו: ¹⁹ ויניצר יהוה אלהים מן האדמה
 כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל
 האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו
 האדם נפש חיה הוא שמו: ²⁰ ויקרא האדם שמות
 לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה
 ולאדם לא מצא עזר כנגדו: ²¹ ויפל יהוה אלהים
 תרדמה על האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר
 בשר תחתנה: ²² ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר
 לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם: ²³ ויאמר
 האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי
 לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת: ²⁴ על כן יעזב
 איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר

אחד: ²⁵ ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו: ⁽³⁾ ונהנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: ² ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל: ³ ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתו: ⁴ ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתו: ⁵ כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: ⁶ ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשפיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל: ⁷ ותפקחה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עליה תאנה ויעשו להם חגרות: ⁸ וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: ⁹ ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה: ¹⁰ ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא: ¹¹ ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת: ¹² ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל: ¹³ ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: ¹⁴ ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך: ¹⁵ ואיכה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: ¹⁶ אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך: ¹⁷ ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך: ¹⁸ וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה: ¹⁹ בזעת אפיקך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב: ²⁰ ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חיי: ²¹ ויעש יהוה אלהים לאדם

אוזר ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתו ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתו כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע וירא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשפיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עליה תאנה ויעשו להם חגרות וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיכה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיקך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חיי ויעש יהוה אלהים לאדם

וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתוּבָת עוֹר וְיִלְבָּשֶׁם:

ויאמר | יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם: **וישלחהו** יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם: **ויגרש** את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט הזרוב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים: **והאדם ידע את חווה**

אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה: **ותסף** ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה: **ויהי** מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה: **והבל הביא** גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו: **ואל קין** ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו: **ויאמר** יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך: **הלוא** אם תטיב שאת ואם לא תטיב לפתח חטאת רבץ ואלריך תשוקתו ואתה תמשל בו: **ויאמר** קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו: **ויאמר** יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי: **ויאמר** מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה: **ועתה** ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך: **כי תעבד** את האדמה לא תסוף תתכחה לך נע ונד תהיה בארץ: **ויאמר** קין אל יהוה גדול עוני מנשוא: **הן** גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני: **ויאמר** לו יהוה לכן פל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן: **וידע** קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך: **ויולד** לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך: **ויקח** לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: **ותלד** עדה את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה: **ושם** אחיו יובל

וכל אשתו כתבות עור וילבשם

ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן את הכרבים ואת להט הזרוב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים והאדם ידע את חווה

אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך הלוא אם תטיב שאת ואם לא תטיב לפתח חטאת רבץ ואלריך תשוקתו ואתה תמשל בו ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך כי תעבד את האדמה לא תסוף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני ויאמר לו יהוה לכן פל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה ותלד עדה את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה ושם אחיו יובל

הוא היה אבי כל תפיש כגור ועוגב: ²² וצלה גם הוא ילדה את-תובל קין לטש כל-חרש נחשת וברזל ואחות תובל-קין נעמה: ²³ ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי כי שבעתים יקם קין וכמך שבעים ושבעה וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שית כי שית לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין ולישת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה:

הוא היה אבי כל-תפיש כגור ועוגב: ²² וצלה גם הוא ילדה את-תובל קין לטש כל-חרש נחשת וברזל ואחות תובל-קין נעמה: ²³ ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי: ²⁴ כי שבעתים יקם-קין ולמך שבעים ושבעה: ²⁵ וידע אדם עוד את-אשתו ותלד בן ותקרא את-שמו שית כי שית לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין: ²⁶ ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את-שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה: